

Prima instanță: Judecătoria Orhei

Dosarul nr. 3rh-37/17

Judecător: V. Cupcea

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

Instanța de recurs: CSJ

Judecători: I. Sîrcu, T. Chișca-Doneva, I. Bejenaru, N. Craiu, I. Druță

Î N C H E I E R E

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Iulia Sîrcu

Judecători

Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru,
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând cererea de revizuire depusă de Domenco Veaceslav,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Domenco Veaceslav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Departamentului Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarului nr. 17 Rezina privind anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016, prin care a fost admis recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, corectată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2016 și s-a menținut hotărârea Judecătoria Orhei din 18 decembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 06 iulie 2015, Domenco Veaceslav s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției, Departamentul Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarul nr. 17 Rezina, prin care a solicitat, inclusiv prin cererea de majorare a cuantumului pretențiilor: anularea ordinului Ministerului Justiției nr. 243 din 05 iunie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare domnului Veaceslav Domenco; anularea ordinului Ministerului Justiției nr. 257 din 15 iunie 2015; restabilirea în funcția de șef-adjunct al Penitenciarului nr. 17-Rezina; încasarea din contul Penitenciarului nr. 17-Rezina a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime de 56 402,27 lei, încasarea din contul pîrîților a despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat în sumă de 87 244 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că, a activat în funcția de șef adjunct al Penitenciarului nr. 17-Rezina, iar prin ordinul contestat i-a fost aplicată

o sancțiune disciplinară în formă de concediere din sistemul penitenciar din motivul atitudinii incorecte față de principiile ce guvernează conduita profesională a personalului, ce au dăunat drepturilor și intereselor legitime ale colegilor de serviciu și au discreditat statutul de colaborator al sistemului penitenciar.

Mai indica reclamantul că prin ordinul nr. 243 din 05 iunie 2015 s-a dispus concedierea sa din funcție de șef-adjunct al Penitenciarului nr. 17-Rezina.

Afirmă reclamantul că nu a comis încălcarea imputată, nu a colectat bani de la colaboratori în scopul influențării vreunui organ de urmărire penală sau pentru însușire personală, iar, deoarece astfel de fapte constituie o infracțiune, acesta putea fi concediat doar după condamnarea sa, până atunci urmând a fi aplicată prezumția nevinovăției.

Susține reclamantul că, nu a comis nici încălcarea imputată ce viza impunerea deținutului Goriunov Igor de a colecta informații despre deținuți și personalul Penitenciarului, iar angajatorul s-a axat doar pe declarațiile acestuia, neconfirmate prin probe. Explicațiile acestuia fiind contradictorii, deoarece acesta declara inițial că dispozitivul de înregistrare i-a fost înmănat de unul din deținuți pentru a verifica de ce nu lucrează iar ulterior, sub presiune, a declarat că l-a primit de la reclamant, iar o explicație reclamantului pe marginea acestui fapt nu i-a fost solicitată, angajatorul încălcând și prevederile art. 208 alin. (2) Codul Muncii.

Considera reclamantul că nici unul din temeiurile prevăzute de art. 86 alin. (1) Codul muncii și art. 20 al Legii cu privire la sistemul penitenciar nu se regăsesc în speță, astfel încât nu existau temeiuri pentru sancționarea sa disciplinară.

Invocă reclamantul că, ancheta de serviciu a fost efectuată formal, iar ordinul contestat nu corespunde cerințelor art. 210 alin. (1) Codul Muncii. În opinia reclamantului prin ordinul nr. 257 din 15 iunie 2015, emis în baza unui ordin anterior, a fost aplicată o sancțiune disciplinară repetată.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 18 decembrie 2015, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Domenco Veaceslav împotriva Ministerului Justiției al RM, Departamentului Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarului nr. 17 Rezina privind anularea ordinului Ministerului Justiției nr. 243 din 05 iunie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, anularea ordinului Ministerului Justiției de concediere nr. 257 din 15 iunie 2015, restabilirea în funcția de șef-adjunct al Penitenciarului nr. 17 Rezina, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu în sumă de 56 402,27 lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 87 244 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, corectată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2016, s-a admis apelul declarat de Domenco Veaceslav. S-a casat hotărârea Judecătoriei Orhei din 18 decembrie 2015 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care:

-Cererea de chemare în judecată depusă de Domenco Veaceslav împotriva Ministerului Justiției, Departamentului Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarului nr. 17 Rezina s-a admis parțial;

-S-a anulat ordinul Ministerului Justiției nr. 243 din 05 iunie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare domnului Veaceslav Domenco;

-S-a restabilit Domenco Veaceslav în funcția deținută la data concedierii de șef adjunct al Penitenciarului nr. 17-Rezina;

-S-a încasat din contul Penitenciarului nr. 17-Rezina în beneficiul lui Domenco Veaceslav salariul pentru absența forțată de la lucru pentru perioada 05 iunie 2015 – 21 aprilie 2016, calculat de angajator conform modului de calculare a salariului mediu, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004.;

-S-a încasat din contul pârîților Departamentul Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarul nr.17 Rezina în mod solidar în beneficiul lui Domenco Veaceslav suma de 18 000 lei cu titlu de compensație a prejudiciului moral;

-În rest, cerințele s-au respins.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 17 octombrie 2016, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 și menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei din 18 decembrie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016, s-a admis recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, corectată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2016 și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Orhei din 18 decembrie 2015.

La 13 martie 2017, Domenco Veaceslav a depus cerere de revizuire, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016 și rejudecarea cauzei.

În motivarea cererii de revizuire, invocând prevederile art. 449 lit. b) CPC, a indicat că Ministerul Justiției al RM a omis termenul de declarare a recursului. Astfel, consideră revizuiantul că aceasta constituie un temei suficient pentru revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016.

Verificând temeiurile invocate în cererea de revizuire în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, „după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă”.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC cu anexarea probelor ce le confirmă.

Temeiurile declarării revizuirii sunt expres prevăzute în art. 449 din Codul de procedură civilă care poartă un caracter exhaustiv.

Instanța de judecată reiterează că, revizuirea este o cale de retractare a hotărârii și nu de reformare. În cadrul revizuirii nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor adoptate, ci în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului. Prin urmare, nu orice circumstanțe sau fapte pot servi temei de revizuire, ci doar acelea care întrunesc exigențele legii.

În conformitate cu prevederile art. 449 CPC al RM, revizuirea se declară în cazul în care:

a) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu pricina care se judecă;

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii;

c) instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces;

e) s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere;

e¹) a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului;

g) Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova;

h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de către Domenco Veaceslav precum că Ministerul Justiției al RM a omis termenul de declarare a recursului, nu se încadrează în prevederile art. 449 lit. b) CPC. Colegiul reține că chestiunea privind termenul de declarare a recursului la caz, a primit aprecierea corespunzătoare a instanței de recurs, atât la etapa examinării admisibilității recursului cât și la examinarea în fond a acestuia, instanța de recurs considerând recursul declarat în termen.

Astfel, argumentele revizuientului nu constituie circumstanțe sau fapte esențiale a pricinii și respectiv, nu cad sub incidența art. 449 CPC.

Sintetizând elementele de admisibilitate a cererii de revizuire, pentru temeiurile arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că cererea de revizuire înaintată de către Domenco Veaceslav este inadmisibilă având în vedere că, temeiurile invocate nu-și găsesc încadrare în prevederile art. 449 CPC.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că admiterea cererii de revizuire ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 §1 al Convenției

Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în cazul Roșca contra Moldovei din 25 februarie 2005 și în cazul Popov (nr.2) contra Moldovei din 06 decembrie 2005, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești, care cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Domenco Veaceslav împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016, emise în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Domenco Veaceslav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Departamentului Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarului nr. 17 Rezina privind anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Ion Druță